

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział

Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 stycznia 2019 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **A. GmbH z siedzibą w Krefeld** (RFN)

z udziałem **T. D.** (D.)

o udzielenie zabezpieczenia roszczeń i zabezpieczenie dowodów

postanawia:

I. udzielić A. GmbH z siedzibą w Krefeld zabezpieczenia roszczeń:

1. o zaniechanie przez T. D. naruszania praw do zarejestrowanych wzorów wspólnotowych nr RCD-001763210-0001, RCD-001763210-0002, RCD-001763210-0003 i zakazanie obowiązanemu ich używania, w szczególności wytwarzania, oferowania, składowania i wprowadzania do obrotu, w tym sprzedaży na portalach internetowych produktów stanowiących kopię oraz łudząco podobnych do ww. wzorów wspólnotowych, tj. produktów o następujących cechach (bez względu na kolor): kołpaków do kół samochodu, które mają postać okrągłej tarczy z dziewięcioma promieniście rozmieszczonymi, trapezowymi, przelotowymi otworami, na którą nałożona jest odpowiadająca obrysowi jej centralnego pola oraz promieni pomiędzy trapezowymi, przelotowymi otworami (lecz nieznacznie mniejsza) tarcza, której zewnętrzna powierzchnia jest nieco wypukła i nieco wklęsła, w której centralnej części znajduje się okrąg zagłębiony podobnie, jak obniżony obrys tarczy, przy czym jeden z trapezowych otworów ma dodatkowe wycięcie przeznaczone do umieszczenia w nim wentyla opony samochodowej i następującym wyglądzie:

poprzez: zakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - oferowania, wytwarzania, wprowadzania do obrotu, sprzedaży, eksportu, importu, składowania, reklamy i wszelkich innych form rozpowszechniania, w tym sprzedaży na portalach internetowych kołpaków o cechach i wyglądzie określonym wyżej, w tym kołpaków o nazwach handlowych „Canyon” i „Fiord”

2. o zaniechanie popełniania przez obowiązanego na szkodę wnioskodawcy czynów nieuczciwej konkurencji polegających na kopiowaniu, wytwarzaniu, reklamowaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do obrotu, w tym sprzedaży na portalach internetowych, kołpaków o wyglądzie przedstawionym i opisanym w pkt.1., a także o następującym wyglądzie:

oraz o następujących cechach (bez względu na kolor): kołpaków do kół samochodu, które mają postać okrągłej tarczy z czternastoma promieniście rozmieszczonymi, trapezowymi, przelotowymi otworami, której zewnętrzna powierzchnia jest nieco wypukła i nieco wklęsła, w której centralnej części znajduje się okrąg zagłębiony podobnie, jak obniżony obrys tarczy, przy czym jeden z trapezowych otworów ma dodatkowe wycięcie przeznaczone do umieszczenia w nim wentyla opony samochodowej i zbliżonym do nich, imitujących produkty wnioskodawcy, to jest działań, które są sprzeczne z dobrymi obyczajami,

poprzez: zakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - oferowania, wytwarzania, wprowadzania do obrotu, sprzedaży, eksportu, importu, składowania, reklamy i wszelkich innych form rozpowszechniania, w tym sprzedaży na portalach internetowych kołpaków o cechach i wyglądzie

określonym w punktach 1. i 2., w tym zwłaszcza kołpaków o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” oraz „Meteor”

3. o usunięcie skutków niedozwolonych działań obowiązanego, w tym zniszczenie kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punktach 1. i 2., zniszczenie form do ich wytwarzania, bezprawnie wytworzonych przez obowiązanego, w tym zwłaszcza kołpaków o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” i „Meteor”,

poprzez:

a. zajęcie - na czas trwania postępowania - kołpaków stanowiących własność i będących w posiadaniu obowiązanego o cechach i wyglądzie przedstawionym w punktach 1. i 2., które znajdują się w miejscu prowadzenia przez obowiązanego działalności gospodarczej pod adresem: ul. ..., ... Częstochowa, w jego magazynach, względnie w innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego

b. zajęcie - na czas trwania postępowania - stanowiących własność obowiązanego form wtryskowych do produkcji kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punktach 1. i 2., w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” i „Meteor” oraz takich kołpaków wyprodukowanych przez obowiązanego znajdujących się w miejscu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej pod adresem: ul. ..., ... Częstochowa, w jego magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego

c. nakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - usunięcia zdjęć kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punktach 1. i 2., w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” i „Meteor” ze strony internetowej pod adresem ... oraz z innych portali internetowych obowiązanego, na których zdjęcia te się znajdują

d. nakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - wycofania z obrotu stanowiących jego własność kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punktach 1. i 2., w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” i „Meteor”;

II. oddalić wniosek w pozostałej części;

III. wyznaczyć A. GmbH z siedzibą w Krefeld dwutygodniowy termin dla wystąpienia względem T. D. z pozwem obejmującym roszczenia określone w pkt I.1.-3.;

IV. zwrócić A. GmbH z siedzibą w Krefeld z kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem nienależnie uiszczonej opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

28/01/2019 r. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prawa Republiki Federalnej Niemiec A. GmbH z siedzibą w Krefeld wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń:

1. o zaniechanie przez T. D. naruszania praw do zarejestrowanych wzorów wspólnotowych nr RCD-001763210-0001, RCD-001763210-0002, RCD-001763210-0003 (przedstawionych w ZAŁĄCZNIKACH Nr 1, 2 i 3) i zakazanie obowiązanemu ich używania, w szczególności wytwarzania, oferowania, składowania i wprowadzania do obrotu, w tym sprzedaży na portalach internetowych produktów stanowiących kopię oraz łudząco podobnych do ww. wzorów wspólnotowych, tj. produktów o następujących cechach (bez względu na kolor): kołpaków do kół samochodu, które mają postać okrągłej tarczy z dziewięcioma promieniście rozmieszczonymi, trapezowymi, przelotowymi otworami, na którą nałożona jest odpowiadająca obrysowi jej centralnego pola oraz promieni pomiędzy trapezowymi, przelotowymi otworami (lecz nieznacznie mniejsza) tarcza, której zewnętrzna powierzchnia jest nieco wypukła i nieco wklęsła, w której centralnej części znajduje się okrąg zagłębiony podobnie, jak obniżony obrys tarczy, przy czym jeden z trapezowych otworów ma dodatkowe wycięcie przeznaczone do umieszczenia w nim wentyla opony samochodowej i następującym wyglądem:

poprzez: zakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - oferowania, wytwarzania, wprowadzania do obrotu, sprzedaży, eksportu, importu, składowania, reklamy i wszelkich innych form rozpowszechniania, w tym sprzedaży na portalach internetowych kołpaków o cechach i wyglądzie opisanym i określonym w punkcie 1, w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”,

2. o zaniechanie popełniania przez obowiązanego na szkodę wnioskodawcy czynów nieuczciwej konkurencji, polegających na kopiowaniu, wytwarzaniu, reklamowaniu, oferowaniu i wprowadzaniu do

obrotu, w tym sprzedaży na portalach internetowych kołpaków o wyglądzie przedstawionym i opisanym w pkt.1 a także o następującym wyglądzie:

oraz następujących cechach (bez względu na kolor): kołpaków do kół samochodu, które mają postać okrągłej tarczy z czternastoma promieniście rozmieszczonymi, trapezowymi, przelotowymi otworami, której zewnętrzna powierzchnia jest nieco wypukła i nieco wklęsła, w której centralnej części znajduje się okrąg zagłębiony podobnie, jak obniżony obrys tarczy, przy czym jeden z trapezowych otworów ma dodatkowe wycięcie przeznaczone do umieszczenia w nim wentyla opony samochodowej i zbliżonym do nich, imitujących produkty wnioskodawcy to jest działań, które są sprzeczne z dobrymi obyczajami,

poprzez: zakazanie obowiązanemu - na czas trwania postępowania - oferowania, wytwarzania, wprowadzania do obrotu, sprzedaży, eksportu, importu, składowania, reklamy i wszelkich innych form rozpowszechniania, w tym sprzedaży na portalach internetowych kołpaków o cechach i wyglądzie opisanym i określonym w punkcie 1 i 2, w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” oraz „Meteor”,

3. o usunięciu skutków ww. niedozwolonych działań obowiązanego, w tym roszczeń o zniszczenie kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w pkt. 1 i 2, a także roszczeń o zniszczenie form do ich wytwarzania, bezprawnie wytworzonych przez obowiązanego, w tym zwłaszcza kołpaków o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” oraz „Meteor”

poprzez:

a. zajęcie - na czas trwania postępowania - wszystkich produktów w postaci kołpaków będących w posiadaniu obowiązanego o cechach i wyglądzie przedstawionym w pkt. 1 i 2, które znajdują się w miejscu prowadzenia przez obowiązanego działalności gospodarczej, tj. pod adresem: ul. ..., ... Częstochowa, w magazynach obowiązanego, względnie w innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego,

b. zajęcie - na czas trwania postępowania - stanowiących własność obowiązanego form wtryskowych do produkcji kołpaków oraz kołpaków wyprodukowanych przez obowiązanego, w tym znajdujących się w miejscu prowadzenia przez obowiązanego działalności gospodarczej, tj. pod adresem: ul. ..., ... Częstochowa, w jego magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania zabezpieczającego, tj. kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punkcie 1 i 2, w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” oraz „Meteor”,

c. nakazanie obowiązkanemu - na czas trwania postępowania - usunięcia zdjęć kołpaków ze strony ... oraz innych portali internetowych, na których zdjęcia te się znajdują, tj. zdjęć kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punkcie 1 i 2, w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” oraz „Meteor” oraz

d. nakazanie obowiązkanemu - na czas trwania postępowania - wycofania z obrotu kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punkcie 1 i 2, w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” oraz „Meteor”.

Na podstawie art. 286¹ ust. 1 pkt. 1 p.w.p. wniosła o wydanie postanowienia o zabezpieczeniu dowodów dotyczących sprzedaży, zamówień, tj.: dokumentów oraz faktur VAT, faktur pro forma, rachunków dotyczących sprzedaży oraz dokumentów inwentaryzacyjnych, spisów i zestawień stanów magazynowych oraz zamówień, potwierdzeń doręczenia i innych dokumentów potwierdzających dostawy do osób trzecich kołpaków o cechach i wyglądzie przedstawionym w punktach 1. i 2., w tym zwłaszcza o nazwach handlowych „Canyon”, „Fiord”, „Magnetic” oraz „Meteor”,

Sąd ustalił:

A. GmbH z siedzibą w Krefeld przysługują m.in. prawa do wzorów wspólnotowych zarejestrowanych w dniu 4 października 2010 r. w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej przedstawiających (w jednym rzucie) kołpaki samochodowe o wyglądzie:

30 stycznia 2009 r. uprawniona udzieliła J. L. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „L.” w Częstochowie licencji na korzystanie z jej wzorów wspólnotowych m.in. na terytorium Polski. (dowód: informacja z CEIDG k.170-171, upoważnienie k.45, katalogi k.100-149) Uprawniona i licencjodawca przez kilkanaście lat współpracowali z ojcem obowiązanego S. D. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe D., który wykonywał na ich zamówienie formy do produkcji kołpaków do kół samochodowych.

Uprawniona i licencjobiorca od lat zgodnie współpracują dzieląc się obowiązkami związanymi z wprowadzaniem na rynek wzorów felg. Po opracowaniu projektu wzorów kołpaków o nazwach handlowych „SAIL” i „WIND” o wyglądzie:

kołpaki o nazwie handlowej SAIL:

oraz kołpaki o nazwie handlowej WIND:

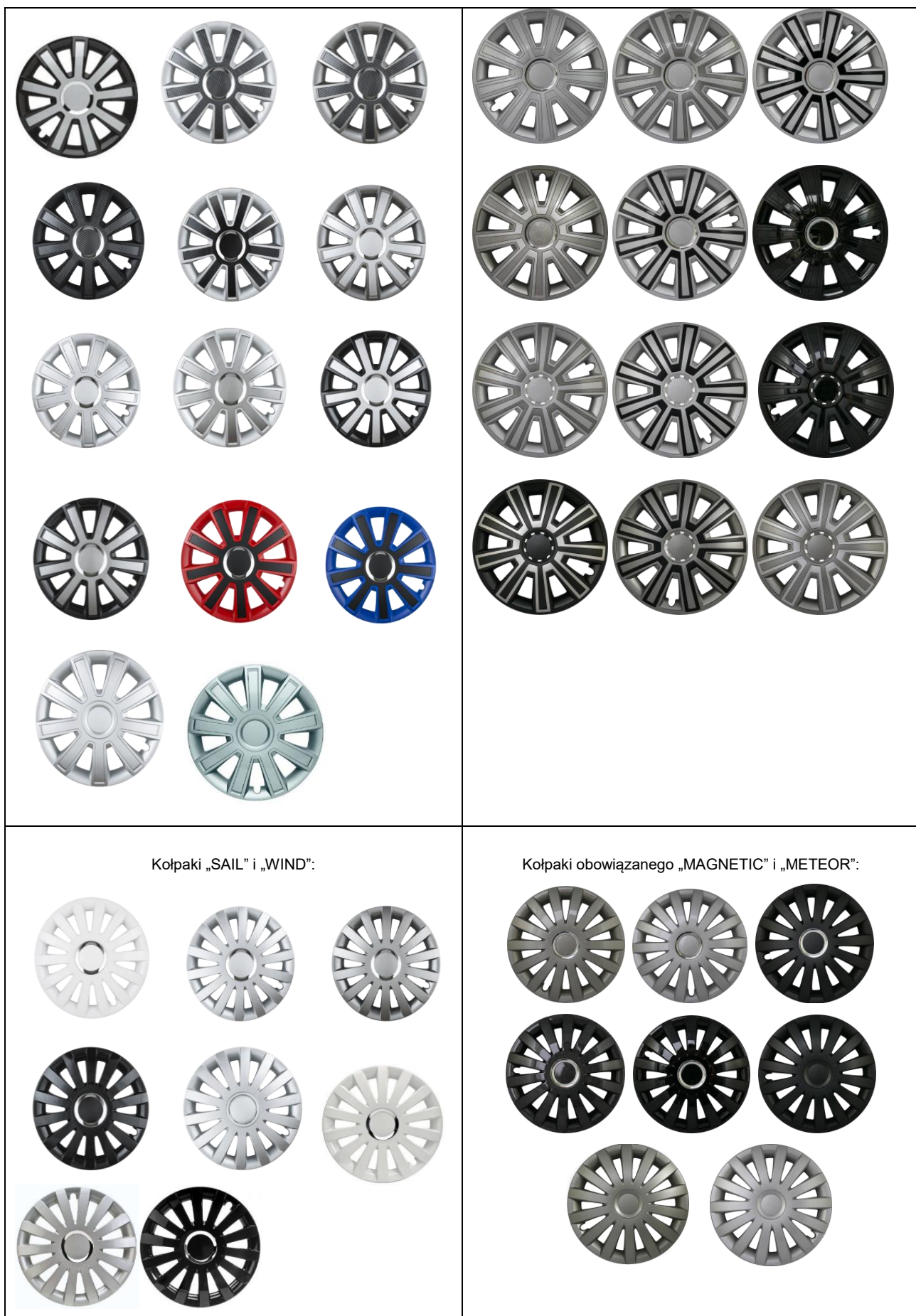

A. GmbH zleciła S. D. wykonanie form wtryskowych do ich produkcji:

15 lutego 2012 r. S. D. wysłał do uprawnionej wiadomość e-mail potwierdzając możliwość wykonania form oraz ofertę, a 16 lutego 2012 r. wystawił fakturę *pro forma*. (dowód: korespondencja, faktury i potwierdzenie wykonania przelewu k.151-155) 20 lipca 2012 r. uprawniona odebrała wykonane przez S. D. formy do wytwarzania kołpaków „SAIL” i „WIND”, za które zapłaciła. (dowód: dokumentacja dotycząca odbioru towaru oraz transportu k.156-159, faktura k.160, potwierdzenie przelewu k.161)

Nie dysponując zgodą uprawnionych T. D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą „Firma Produkcyjna S.” w Częstochowie oferuje i wprowadza do obrotu felgi kół samochodowych o nazwach handlowych: „Canyon” i „Fiord” ucieleśniające zarejestrowane wzory wspólnotowe, a także felgi „Magnetic” i „Meteor” stanowiące kopie produktów uprawnionej.

KOŁPAKI PRODUKOWANE I OFEROWANE PRZEZ WNIOSKODAWCĘ	KOŁPAKI PRODUKOWANE I OFEROWANE PRZEZ OBOWIĄZANEGO
	

(dowód: informacja z CEIDG k.168-169, katalog S. k.46-52, wydruk ze strony internetowej k.53-68, faktury k.150)

Obowiązany nie zgodził się dobrowolnie zaprzestać oferowania i wprowadzania do obrotu kwestionowanych przez uprawnioną produktów. (dowód: korespondencja k.69-99)

Sąd zważył:

Zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorcy wynikających z naruszenia praw do wzoru wspólnotowego i przemysłowego oraz zaniechania czynów nieuczciwej konkurencji udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku. (§ 2.) Zgodnie z art. 730¹ k.p.c. wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Pojęcie interesu prawnego nie można jednak w tym wypadku ograniczać do zapewnienia wykonalności przyszłego orzeczenia. Jeżeli przedmiotem powództwa jest roszczenie o zaniechanie działań naruszających prawo podmiotowe, cel postępowania nie zostanie w pełni osiągnięty, jeżeli przyszły pozwany będzie miał możliwość kontynuowania naruszeń w trakcie postępowania.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. poprzez zajęcie ruchomości. (art. 747 pkt 1 k.p.c.) Jeżeli przedmiotem zabezpieczenia nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron lub uczestników postępowania na czas trwania postępowania. (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.) Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Udzielenie zabezpieczenia warunkowane jest spełnieniem przez wnioskodawcę określonych wymogów uzasadniających podjęcie przez sąd decyzji o potrzebie zastosowania środków tymczasowych i zabezpieczających. Należy mieć przy tym na względzie, że rozstrzygnięcia sporów o prawa własności intelektualnej i reguły uczciwej konkurencji wywołują dalej idące konsekwencje, niż tylko w dwustronnych relacjach uprawnionego i potencjalnego naruszydiciela. Z reguły dotyczą one także kontrahentów stron oraz ich klientów (konsumentów). Wydając orzeczenie sąd musi ważyć interesy tych wszystkich osób i ingerować w stosunki rynkowe wyłącznie tam, gdzie wniosek uprawnionego ma uzasadnienie w prawie oraz w okolicznościach faktycznych, gdy za udzieleniem zabezpieczenia przemawia nie tylko słuszność przyszłych roszczeń, ale także konkretny interes prawny.

1. Naruszenie prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. UE.L.02.3.1, z 5/01/2002 r.) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i systemu ochrony. (ust. 3 art. 1) Zawiera ono legalną definicję, zgodnie z którą wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów

produktu lub jego ornamentacji (art. 3a). Postać produktu przejawia się w jego zewnętrznych cechach charakterystycznych, formie i ukształtowaniu, jego przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach.

Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie przez 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia przesłanki z art. 1 ust. 2b w zw. z art. 5 ust. 1b i art. 6 ust. 1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączność używania wzoru, obejmująca: wytwarzanie (*making*) produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub zastosowany, oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży, ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa, użycie produktu, które obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego, a także składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają także dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu, czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru zarejestrowanego na rzecz powoda, iż nie wywołuje on na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą, zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust.2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13/10/1998 r. *w sprawie prawnej ochrony wzorów*, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Przy rozstrzygnięciu o naruszeniu prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego należy się posłużyć wypracowanymi w orzecznictwie sądów wspólnotowych regułami oceny indywidualnego charakteru wzoru, wynika zasadniczo z czteroetapowego badania, które polega na określeniu:

1. sektora produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany,
2. zorientowanego użytkownika tych produktów i ich przeznaczenia, a także, poprzez odniesienie do tego zorientowanego użytkownika, stopnia znajomości stanu sztuki wzorniczej i stopnia uwagi wykazywanej przy porównywaniu – bezpośrednim, jeśli to możliwe – poszczególnych wzorów,
3. stopnia swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru,
4. wyniku porównania rozpatrywanych wzorów z uwzględnieniem właściwego sektora, swobody twórcy i całościowego wrażenia wywieranego na zorientowanym użytkowniku przez zakwestionowany wzór i przez każdy wcześniejszy wzór, który został udostępniony publicznie. (por. wyrok Sądu UE z 7/11/2013 r. w sprawie T-666/11 ...)

Zorientowanym jest użytkownik bardziej wnikliwy, obiektywny, mający lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w określonej dziedzinie, lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Niekoniecznie musi to też być użytkownik finalny. (M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy

1/2007 s.6, por. także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18/03/2010 r. w sprawie T-9/07 ..., z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 ..., z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 ..., z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 ..., z 9/09/2011 r. w sprawie T-10/08 ...)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa, na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. (por także późniejsze wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 ..., z 16/12/2010 r. w sprawie T-513/09 ..., z 16/06/2011 r. w sprawie T-68/10 ..., z 13/11/2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 ...)

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno prawo materialne (ust.2.) jak i procesowe, odnoszące się do krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw do wzoru wspólnotowego sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

- a. zakaz kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru,
 - b. zajęcie podrobionych produktów;
 - c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych produktów, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w danych okolicznościach było to oczywiste,
 - d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, adekwatnych do okoliczności, przewidzianych przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje jego groźba. (art. 89 ust.1)
- Sąd podejmuje też niezbędne decyzje zapewniające przestrzeganie tych środków, zgodnie z prawem krajowym (art. 89 ust. 2) Odnosi się to do przepisów art. 287 w zw. z art. 292 ustawy z 30/06/2000 r. prawo własności przemysłowej, zgodnie z którym:
- uprawniony, którego wzór przemysłowy został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego wzór zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody (ust. 1),
 - sąd, rozstrzygając o naruszeniu wzoru przemysłowego, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd (ust. 2),
- a także do art. 286 p.w.p., zgodnie z którym sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub

oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności sąd może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Art. 90 ust. 1 stanowi, że do sądów państwa członkowskiego mogą być składane wnioski o zastosowanie środków tymczasowych zabezpieczających prawa z rejestracji, które są przewidziane na mocy ich prawa krajowego.

A. GmbH należycie uprawdopodobniła służące jej prawa z rejestracji wzorów wspólnotowych nr 001763210-0001, 001763210-0002 i 001763210-0003 przedstawiających kołpaki samochodowe. Nie dysponując jej zgodą T. D. oferuje i wprowadza do obrotu produkty o wyglądzie wysoce podobnym do tych wzorów. Cechuje je tożsamy układ, liczba i kształt promieni wpisanych w okrąg, co nie jest usprawiedliwione funkcją techniczną ani ograniczeniami swobody projektowania. Już z samych katalogów stron oraz z zestawienia na str.12-13 wniosku wynika, że kołpaki mogą mieć różnorodny wygląd. Różnice kolorystyczne, typowe dla tego rodzaju produktów nie mogą decydować o odmiennym ogólnym wrażeniu jakie na zorientowanym użytkowniku, którym jest w tym wypadku posiadacz samochodu, wywierają wzory zarejestrowane na rzecz uprawnionej oraz produkty oferowane przez obowiązanego pod nazwami handlowymi „Canyon” i „Fiord”. Używanie przez T. D. podobnych do zarejestrowanych wzorów przemysłowych uprawnia A. GmbH do dochodzenia względem niego roszczeń zakazowych z art. 89 rozporządzenia i żądania usunięcia skutków naruszenia w sposób określony w art. 286 p.w.p., które jednak ograniczone są do produktów stanowiących własność obowiązanego (w pozostałym zakresie wniosek podlegać musiał oddaleniu).

2. Czyny nieuczciwej konkurencji:

Zgodnie z jej art. 1, ustawa z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji reguluje zapobieganie i zwalczanie nieuczciwej konkurencji w działalności gospodarczej - w interesie publicznym, przedsiębiorstw oraz klientów, nie może jednak być traktowana jako instrument służący wyeliminowaniu konkurencji w ogóle, w celu zachowania przez przedsiębiorcę dominującej pozycji rynkowej. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30/09/1998 r. sygn. akt I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1)

Stosownie do art. 3 ust. 1, uznanie działania za czyn nieuczciwej konkurencji warunkowane jest kumulatywnym spełnieniem następujących przesłanek :

- ☐ czyn ma charakter konkurencyjny,
- ☐ narusza lub zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta,
- ☐ jest bezprawny, tj. sprzeczny z prawem lub dobrymi obyczajami.

Działanie konkurencyjne ma charakter celowy, ukierunkowane jest na wzmocnienie bądź utrzymanie pozycji rynkowej przedsiębiorcy, który jednak niekoniecznie musi mieć świadomość skutków jakie rzeczywiście może wyrzucić, bez znaczenia jest przewidywanie przezeń możliwości naruszenia interesów innych przedsiębiorców. Konkurencyjne są wyłącznie działania zewnętrzne,

adresowane do innych uczestników wymiany rynkowej, mające na celu zdobycie klientów dla oferowanych przez nich towarów przez zwiększenie własnej efektywności gospodarczej bądź osłabienie cudzej. Zagrożenie interesów musi mieć charakter bezpośredni i realny. Muszą one być zdolne wywierać wpływ na innych przedsiębiorców-konkurentów (albo na konsumentów), niekorzystnie oddziaływać na ich sytuację, naruszając ich interesy gospodarcze. Decyduje o tym sposób, w jaki działanie konkurenta jest odbierane przez potencjalnych adresatów. Obowiązek wskazania i udowodnienia naruszenia lub zagrożenia jego interesów gospodarczych, a także winy naruszydela obciąża występującego z zarzutem nieuczciwej konkurencji.

Naruszenie prawa odnosi się do bezwzględnie obowiązujących przepisów, w szczególności u.z.n.k., przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym, o ochronie dóbr osobistych, prawa własności, praw autorskich, ochrony konsumentów, kodeksu karnego.

Dobre obyczaje rozumieć należy podobnie do zasad współżycia społecznego, jako normy moralne i zwyczajowe stosowane w działalności gospodarczej. O tym, czy dane działanie jest sprzeczne z dobrymi obyczajami, decyduje całokształt okoliczności, a zwłaszcza cel, użyte środki i konsekwencje przedsięwziętych działań. Czyn sprzeczny z prawem może, ale nie musi być zarazem sprzeczny z dobrymi obyczajami, gdyż zależy to od charakteru naruszonych norm. Dla ustalenia dobrych obyczajów poważne znaczenie mogą mieć ustalone przez organizacje samorządu zawodowego kodeksy etyczne. (por. M.Kępiński Problemy ogólne nowej ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Ruch Prawniczy Ekonomiczny i Socjologiczny 1994/2/1)

Pojęcie dobrych obyczajów odczytuje się najczęściej w ujęciu ekonomiczno-funkcjonalnym, przywiązującym wagę nie do przestrzegania dobrych obyczajów w ogóle lecz do zachowania przedsiębiorców w działalności gospodarczej, odchodząc od dokonywania oceny z punktu widzenia ogólnych zasad etyczno-moralnych, gdzie istotne kryterium stanowiło poczucie godności ogółu ludzi myślących sprawiedliwie i słusznie. Obecnie, dobre obyczaje to normy moralne i zwyczajowe stosowane w działalności gospodarczej. (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z 26/09/2002 r. III KKN 213/01 OSNC 2003/12/169, Beata Gadek op.cit. s.127-144) Sprzeczność z dobrymi obyczajami, jako klauzula generalna, podlega ocenie sądu z punktu widzenia treści, motywów i celu działania konkurencyjnego. Obiektywnie niezgodne z dobrymi obyczajami są działania (lub zaniechania) sprzeczne ze zwyczajami uznanymi przez daną społeczność, obowiązującymi w określonym środowisku.

Sąd podziela powszechnie przyjęty w doktrynie i orzecznictwie pogląd, iż przepis art. 3 w ust. 1 w sposób ogólny określa czyn nieuczciwej konkurencji, podczas gdy w ust. 2 wymienia przykładowo niektóre czyny, typizowane dodatkowo w art. 5-17, które należy wyklądać tak, że ogólne określenie i przepisy czynu nieuczciwej konkurencji uszczegóławiające pozostają w następujących relacjach:

- wymienione w ustawie czyny nie tworzą zamkniętego katalogu, za nieuczciwie konkurencyjne można uznać także działanie niewymienione w art. 5-17, jeżeli tylko spełnia ono przesłanki zdefiniowane w art. 3 ust. 1,
- wymagania określone w definicji art. 3 ust. 1 odnoszą się do czynów wymienionych w art. 5-17, a klauzula generalna pełni funkcję korygującą w stosunku do przepisów szczególnych. Gdy dany stan faktyczny, formalnie, spełnia przesłanki z art. 5-17, w rzeczywistości jednak działanie nie wykazuje

któregoś ze znamion art. 3 ust. 1 (np. bezprawności, sprzeczności z dobrymi obyczajami), uznanie go za czyn nieuczciwej konkurencji nie jest możliwe.

Uznanie konkretnego działania za czyn nieuczciwej konkurencji wymagać będzie zatem ustalenia, na czym ono polegało i zakwalifikowania go pod względem prawnym przez przypisanie mu cech konkretnego deliktu wskazanego w rozdziale 2. u.z.n.k. (*Czyny nieuczciwej konkurencji* - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego, ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1. Czyny konkurencyjne powinny być badane przede wszystkim w świetle przesłanek określonych w przepisach art. 5-17 u.z.n.k. i dopiero gdy nie mieszczą się w dyspozycji któregośkolwiek z tych przepisów, podlegają ocenie według klauzuli generalnej z art. 3. (tak Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 30/09/1998 r. sygn. akt I ACa 281/98 Apel.-Lub.1999/1/1)

Prawo konkurencji hołduje zasadzie *priori tempore potior iure*. Udzielenie ochrony zmierza do zabezpieczenia słuszych interesów tego przedsiębiorcy, który poniósł określone nakłady na zaprojektowanie, wprowadzenie do obrotu i promocję określonego produktu, czy na rozpoznawalność jego oznaczenia. Warunkiem uzyskania ochrony jest w każdym przypadku wykazanie pierwszeństwa rynkowego oraz zaistnienie okoliczności wskazanych w rozdziale 2. u.z.n.k. (*Czyny nieuczciwej konkurencji* - art. 5-17) lub deliktu tam nieujętego, ale odpowiadającego hipotezie art. 3 ust. 1.

Przepis art. 13 ust. 1 u.z.n.k. typizuje jako czyn nieuczciwej konkurencji naśladowanie gotowego produktu, polegające na tym, że za pomocą technicznych środków reprodukcji jest kopiowana zewnętrzna jego postać, jeżeli może wprowadzić klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. *Niedozwolone naśladownictwo może [...] nie tylko dotyczyć identyczności kopii i oryginału, ale da się także rozciągnąć na przypadki odmienności wymiarów. Wystarczy taki stopień podobieństwa, który spowoduje, że przeciętny nabywca na podstawie całościowego wrażenia nie odróżni produktu wtórnego od tego pierwotnego.* (M. Orliński Glosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11/07/2002 r., I CKN 1319/00. PPH 2004/2/54)

Samo naśladownictwo nie jest zabronione, jeżeli nie stwarza ryzyka wprowadzenia klientów w błąd co do tożsamości producenta lub produktu. Bezwzględny zakaz naśladownictwa produktów wytwarzanych przez innego przedsiębiorcę prowadziłby do powstania nieograniczonego żadnym terminem monopolu eksploatacji określonego rozwiązania technicznego i uniemożliwiałby lub co najmniej utrudniał wchodzenie na rynek innym przedsiębiorcom, prowadzącym podobną działalność. Pozostawałoby to w sprzeczności z porządkiem prawnym opartym na zasadzie wolności gospodarczej i regułach uczciwej konkurencji. Samo naśladownictwo produktów innego przedsiębiorcy, nie korzystającego ze szczególnej ochrony jego praw wyłącznych, nie jest sprzeczne z regułami konkurencji i nie uzasadnia przyjęcia istnienia czynu nieuczciwej konkurencji. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 11/08/2004 r. II CK 487/03)

Do oceny możliwości wystąpienia konfuzji między porównywalnymi produktami przyjmuje się model należycie poinformowanego, uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta. Tak określony wzorzec nie może być jednak definiowany w oderwaniu od ustalonych – odrębnie dla każdej sprawy – warunków obrotu i realiów życia gospodarczego. Możliwość konfuzji, o której mowa w art. 13 ust. 1 u.z.n.k., zachodzi wówczas, gdy dla przeciętnego odbiorcy zewnętrzna postać porównywanych

produktów jest tego rodzaju, że nie jest możliwe odróżnienie oryginału od kopii. Nie jest konieczne, aby oba produkty były identyczne. Wystarczające jest podobieństwo na tyle wysokie, że przeciętny nabywca, na podstawie ogólnego i całościowego wyrażenia nie odróżnia wyrobu naśladującego od oryginalnego. Możliwości wystąpienia konfuzji nie wyłączają przy tym drobne różnice występujące w produktach obu stron. Ocenę należy dokonać przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności towarzyszących wyborowi towaru przez klienta. Niewątpliwie znaczna różnica w jakości porównywalnych produktów, dostrzegalna wzrokowo w chwili podejmowania decyzji o ich nabyciu, może niekiedy wyłączać możliwość konfuzji. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 6/03/2014 r. V CSK 202/13) Wyczerpujące i wyraźne oznaczenie producenta na opakowaniu towaru oraz trwale umieszczenie znaku towarowego bezpośrednio na produkcie wprowadzanym do obrotu wyłącza możliwość wywołania błędu zarówno co do tożsamości producenta, jak i produktu. (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 14/11/2008 r. V CSK 162/08) Decydujące znaczenie dla wyłączenia ryzyka konfuzji może mieć zatem odmienne opakowanie produktu, zawierające odróżniające oznaczenia i informację o jego pochodzeniu. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16/01/2009 r. V CSK 241/08)

Zgodnie z art. 18 ust. 1, w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać:

1. zaniechania niedozwolonych działań
2. usunięcia skutków niedozwolonych działań
3. złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie
4. naprawienia wyrządzonej szkody, na zasadach ogólnych;
5. wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na zasadach ogólnych;
6. zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej lub ochroną dziedzictwa narodowego – jeżeli czyn był zawiniony.

Należy przy tym uczynić zastrzeżenie, iż żądanie z pkt 1, może być dochodzone wyłącznie wówczas, gdy w dacie zamknięcia rozprawy istnieje stan naruszenia lub realna groźba naruszenia w przyszłości przez pozwanego regułą uczciwej konkurencji.

Zaoferowany przez uprawnioną materiał dowodowy przekonuje o tym, że prowadząc działalność gospodarczą na polskim rynku (wspólnie z licencjobiorcą) może ubiegać się ona o ochronę na podstawie przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. A. GmbH jako pierwsza wprowadziła na rynek kołpaki „Sail” i „Wind”, które kopiuje obowiązujący oferujący tożsame produkty pod nazwami „Magnetic” i „Meteor”. W ocenie Sądu sposób wprowadzania ich do obrotu, w szczególności sprzedaż internetowa, nie eliminuje możliwości wprowadzenia w błąd nabywców co do pochodzenia kołpaków, które pozbawione są widocznych indywidualnych oznaczeń. Informacje zawarte w katalogach i na stronach internetowych nie są wystarczające, ryzyko konfuzji dotyczy w głównej mierze dalszego użytkowania produktu (*post sale*).

Kopiowanie przez T. D. kołpaków „Sail” i „Wind” uprawnia A. GmbH do dochodzenia względem niego roszczeń zakazowych i do żądania usunięcia skutków naruszenia w sposób określony w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 2 u.z.n.k.

Sąd uznał, że A. GmbH należycie uprawdopodobniła także swój interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Aby nie wystąpiły niekorzystne dla niej skutki konieczne jest niezwłoczne zapewnienie ochrony przysługującego jej prawa wyłącznego. Dopuszczenie do dalszego bezprawnego naruszania wzorów wspólnotowych naraża uprawnioną na powstanie lub zwiększenie wymiaru wyrządzanych jej szkód, równocześnie przysparzając obowiązanemu nienależnych korzyści.

Sąd uwzględnił wniosek w zakresie stwierdzonego naruszenia. Oddalił go co do tych sposobów zabezpieczenia, które nie mają uzasadnienia w materiale dowodowym i - przez ich nadmiernie ogólne sformułowanie - nie nadają się do egzekucji. Zastosowane sposoby zabezpieczenia zapewnią A. GmbH należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążą ponad potrzebę, może on bowiem wprowadzać do obrotu i oferować produkty, które nie naruszają praw i interesów gospodarczych osób trzecich. (art. 730¹ w zw. z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

Stosownie do art. 733 k.p.c., Sąd wyznaczył uprawnionej dwutygodniowy termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia.

3. Zabezpieczenie dowodów:

Przepis art. 286¹ ust. 1 pkt 1 p.w.p. uprawnia właściciela wzoru wspólnotowego i przemysłowego do wystąpienia z żądaniem zabezpieczenia dowodów, nie wyjaśniając przy tym jego relacji z unormowaniami art. 310-315 k.p.c. W doktrynie i orzecznictwie przeważa pogląd, że nie są to regulacje tożsame. Art. 286¹ ust. 1 pkt 1 p.w.p. ma na celu utrwalenie określonego stanu faktycznego stanowiącego naruszenie prawa ochronnego lub prawa z rejestracji (np. zajęcie próbek towarów dla późniejszego ich wykorzystania w toku postępowania sądowego dla wykazania faktu naruszenia). Powinien on jednak także znaleźć zastosowanie wówczas, gdy istnieje obawa, że przeprowadzenie tego dowodu stanie się niewykonalne lub zbyt utrudnione, albo gdy z innych przyczyn zachodzi potrzeba stwierdzenia istniejącego stanu rzeczy, podobnie jak stanowi art. 310 k.p.c.

W odróżnieniu od ujęcia instytucji zabezpieczenia dowodu przewidzianego w kodeksie postępowania cywilnego, zakładającej co do zasady przeprowadzenie określonego środka dowodowego, na gruncie komentowanej ustawy przedmiotowa instytucja w warstwie znaczeniowej odwołuje się do potocznego rozumienia określenia "zabezpieczenie", zapewniając zarazem utrwalenie środka dowodowego dla potrzeb ewentualnego postępowania cywilnego. (T. Demendecki [w:] T. Demendecki i in., Prawo własności przemysłowej. Komentarz, 2015, LEX; podobnie: A. Kisielewicz, J. Sieńczyło-Chłabicz, R. Tomczyk [w:] E. Nowińska, (red.), System Prawa Handlowego, Tom. 3, Prawo własności przemysłowej, 2015, Legalis)

Skoro zaś ustawodawca krajowy nie precyzuje warunków zabezpieczenia dowodów na użytek postępowania o naruszenie praw własności przemysłowej, przy interpretacji przepisu art. 286¹ ust. 1 pkt 1 p.w.p. należy odwołać się do art. 6 i 7 dyrektywy nr 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 29/04/2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej.

Z art. 6 ust. 1 dyrektywy wynika obowiązek państw członkowskich Unii Europejskiej zapewnienia możliwości żądania od naruszcyciela przedstawienia dowodów znajdujących się pod jego kontrolą na wniosek uprawnionego do znaku towarowego - w sytuacji wykazania przezeń zasadności jego roszczeń, pod warunkiem zapewnienia ochrony informacji niejawnych. Z kolei art. 7 nakłada na

państwa członkowskie obowiązek zapewnienia szybkich i skutecznych środków tymczasowych umożliwiających zachowanie dowodów zarzucanego naruszenia, także przed wszczęciem postępowania. Środki takie mogą obejmować szczegółowy opis z pobieraniem próbek lub bez, zajęcie fizyczne naruszających prawo towarów, a także - we właściwych przypadkach - materiałów i narzędzi użytych do produkcji i/lub dystrybucji tych towarów oraz związanych z nimi dokumentów. Jeśli istnieje taka potrzeba, środki te można podjąć bez wysłuchania drugiej strony, zwłaszcza, gdy jakiegokolwiek opóźnienie może spowodować szkodę nie do naprawienia dla właściciela praw lub istnieje dające się udowodnić ryzyko zniszczenia dowodów.

Celem tej regulacji jest nakazanie szybkich i skutecznych środków tymczasowych, zapewniających zachowanie dowodów dotyczących zarzucanego naruszenia, pod warunkiem ochrony informacji poufnych. Zachowanie tych dowodów służy z jednej strony wyeliminowaniu możliwości ukrycia dowodów (względnie zniszczenia) bądź zatajenia istotnych faktów przez naruszydciela, z drugiej zaś ma doprowadzić uprawnionego do prawidłowego sformułowania roszczeń.

Za przyjęciem prowsólnotowej wykładni omawianego przepisu przemawia także przewidziany w art. 286¹ ust. 9 p.w.p. obowiązek zakreślenia terminu do wystąpieniu względem osoby, która znajduje się w posiadaniu dowodów naruszenia z odpowiednimi (skonkretyzowanymi) roszczeniami, do których dochodzenia są one uprawnionemu niezbędne. Wystąpienie z wnioskiem o zabezpieczenie dowodów na podstawie art. 286¹ ust. 1 pkt 1 p.w.p. wymaga więc od uprawnionego dochowania szczególnej staranności w sformułowaniu żądania, określeniu obowiązaneę oraz przedstawieniu twierdzeń i dowodów dla uprawdopodobnienia faktu naruszenia praw wyłącznych, szczególnie gdy wniosek składany jest przed wniesieniem pozwu. W tym przypadku mamy zwykle do czynienia z relacjami konkurencyjnymi, a uwzględnienie wniosku w mniejszym lub większym stopniu narusza podlegającą ochronie tajemnicę przedsiębiorstwa obowiązaneę.

Ze względu na jego nieuzasadnienie Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie dowodów.
(a *contrario* art. 286¹ ust. 1 pkt 1 p.w.p.)

Zarządzenie:

....
30/01/2019 r.